

Projektazonosító: TÁMOP-3.1.4-12/1-2012-0364

BABATVÖLGYI TANGAZDASÁG BESZÁMOLÓ

2014. október 6-9.

Program neve: „Aktívan a gyakorlatban” – Környezeti nevelés
a SZIE Babatvölgyi Egyetem Tangazdaságában (Gödöllő)

Program célja: A környezeti nevelést, fenntarthatóságot szolgáló, környezettudatos, tanórán kívüli tevékenységek, élményközeliség átélése a biokertészeti és tangazdasági gyakorlatban

A megvalósítás ideje: 2014. október 6-9.

4. Résztvevő tanulók neve, száma osztályonként, évfolyamonként, összesen:

Budapest XXIII. ker.-i Fekete István Általános Iskola 1237 Bp. Nyír u. 22.

4.B osztály:

Tóth F. Adrián 4.B

6.A osztály:

Baksa Ferenc, Bitter Dzszenifer, Gyüge Lilien, Kiss Réka, Körmendi Laura,
Pataki Liliana, Peszleg Norbert, Sziij Zita, Tenke Zsófia, Tenke Fanni,
Tircsi Andrea, Varga Viktória

6.B osztály:

Baksa Mátyás, Bata Dorina, Budahelyi Anett, Czinege Tamás, Csarni Noémi,
Kereszturi Árpád, Kováts Örs, Pap Szonja, Rostás Lajos, Smid László,
Szabó Bence, Szegfű Anett

ÖSSZESEN: 25 tanuló

4.b osztály		1 fő
/ 4.évfolyam	1 fő	
6.a osztály		12 fő
6.b osztály		12 fő
/ 6.évfolyam	24 fő	
ÖSSZESEN		25 fő

A megvalósításban részt vevő pedagógusok:

Somfalvai Krisztina, Főzőné Kovács Klára, Wirth Tímea, Pivarnyik László, Csere Máté

A program leírása:

Klebsberg Intézményfenntartó Központ
1051 Budapest, Nádor u. 32.
Budapesti XXIII. Tankerülete
1239 Budapest, Sodronyos u. 28.
Budapest XXIII. Kerületi
Fekete István Általános Iskola OM: 035161
1237 Budapest, Nyír u. 22.
Telefon: +36 (1) 283-1382
E-mail: fiai@feketei-bpny.sulinet.hu
Honlap: www.feketei.hu

2014. október 6. hétfő:

- utazás, szálláshely elfoglalása
- csapatok megalakulása, értékelési rendszer kialakítása
- jutalmazás zsetonokkal
- állattartás, gondozás megismerése
- ismerkedés az erdei környezettel, élővilággal, vetélkedve
- környezetvédelmi tevékenység: békaátjárók tisztítása , szemétszedés
- gyalogtúra, hegymászás a Papp Miska forrásnál, halastavak megismerése
- munkanapló előkészítése, vezetésének megbeszélése
- munkanapló vezetése: 1. nap

2014. október 7. kedd:

- ébresztő, reggeli torna
- vadlesek megtekintése, kiselőadás a vadászatról
- vízi és szárazföldi élőhelyek, vadcsapások megfigyelése, termésgyűjtés
- a biokertészet megtekintése, elméleti előadás a növénytermesztésről
- gyakorlati tevékenység: a szakszerű burgonyaszedés megismerése, gyomlálás
- földmérés: mekkora 1 hektár? és sportjátékok
- kemencés lángos készítése, fogyasztása
- munkanapló vezetése: 2. nap
- tanulmányrajzok készítése: növények (frottázs), állatok, élőhelyek
- agyagfigurák állatokról és azok környezetéről
- rajzos élménybeszámolók készítése csoportmunkában

2014. október 8. szerda:

- ébresztő, reggeli torna
- környezetvédelmi tevékenység: szemétszedés, szobarend, körletrend
- lovaglás és fogatozás, ismerkedés a környékkel
- sportjátékok, biokertészkedés
- esti kalandtúra, útvonaltervezés, rejtvényfejtés, bátorságpróba
- munkanapló vezetése: 3. nap
- rajzos élménybeszámolók készítése csoportmunkában

2014. október 9. csütörtök:

- ébresztő, reggeli torna
- pakolás, szobarendezés
- az éjszakai túra útvonalának bejárása, megismerése
- sportjátékok, búcsú az állatoktól
- rókavadászat (papír rókákkal)
- a program értékelése és zárása
- hazautazás.

A programban a tervezett időtartamnak megfelelő ütemterv 100 % - ig megvalósult.

ÖSSZEGLÉS:

A SZIE Babatvölgyi Egyetem Tangazdasága már negyedszer nyújtott ideális és varázslatos helyszínt a környezeti nevelés tanórán kívüli, aktív megvalósításához. A gyerekek váltott csoportokban ismerhették meg a biokertészet tavaszi munkálatait és a természet értékeit, az állattartás és gondozás lépéseit, élmény-közeli tálalásban. Újdonság volt, hogy alaposan megismerhettük a környéket, játékos vetélkedőkkel nagy terepet bejárva naponta több órát túráztunk, változatos és folyamatos ismeretszerzéssel sajátítva el a környezetvédelmi és gazdálkodási tevékenységeket, a terepviszonyok megismerésével a tájékozódó képességünket, feladatokkal, rejtvényekkel a problémamegoldó készségünket tehetjük próbára.

„Babatvölgy része Gödöllői Tájvédelmi Körzetnek, illetve a Gödöllői-dombság különleges természet megőrzési Natura 2000 területének is” <http://babat.hu/>, ahol figyelemreméltó fejlesztéseket értek el. A békaátjárók és természetes gátak építése jól példázza a fenntarthatóságot szolgáló, környezettudatos magatartás szükségességét, karbantartása az állatok életterét biztosítja, óvja. Szomorúan tapasztaltuk, hogy több átjáró már teljesen eltömődött, pedig tavaly még csak félig lepte el a hegyoldalból kimosódó homok. Mivel a lankás hegyoldal talaja folyamatosan kimosódik, ezeknek az átjáróknak a használatáról már a békáknak is le kellett mondaniuk. A tábor programjairól, személyes élményeiről a gyerekek munkanaplót vezettek, fotóztak, kézműves alkotásaikból iskolánkban kiállítás készült. A megkezdett munkát folytatjuk jövőre is, a jövőnkért is.

Köszönet érte a Babatvölgyi Lovarda és a Tangazdaság dolgozóinak!

Dokumentumok csatolása:

Idézetek a munkanaplókból:

„Babatvölgyben nagyon sok állat és növény van. A tanyán megismertük őshonos háziállatainkat. A tangazdaságot, ahol voltunk, erdő veszi körül, az erdőben túráztunk, fakunyhót építettünk, termést, szemetet gyűjtöttünk. Egy bácsi tartott vadászbemutatót, amiben beszélt a vadászható állatokról, vadászati berendezésekről, és vadászati módokról, utána a vadász-leseket és csapdákat élőben néztük meg az erdőben. Lovakról is tanulhattunk, arról, hogy mik a fajtái, színei és mintái. Ezután lovagoltunk, majd lovaskocsiztunk. A bátorságpróbán egy akadálypályán kellett végigmenni a sötétben. Utolsó nap összepakoltunk, rókavadászaton rókát gyűjtöttünk és miután a zsetongyűjtésért megkaptuk a jutalmat, hazamentünk. ☺”

Tircsi Andrea, 6.a

„1. nap: Ma körbevezettek minket a tanyán, megmutatták az állatokat. Utána kirándultunk az erdőben, termést és szemetet gyűjtöttünk. Volt sok feladat is, az egyiknél minden csapatból valaki eldugott valamit, és a csapattársainak kellett megkeresnie.

2.nap: reggeli tornával kezdődött. Délelőtt jött egy vadász és előadást tartott nekünk, utána kimentünk az erdőbe túrázni. Dagonyát és lábnyomokat néztünk. A délutánt a biokertészetben töltöttük, a mi csoportunk gyomlált és komposztált. Este pedig agyagoztunk.

3. nap: A mai nap is reggeli tornával kezdődött. Reggeli után pedig a lovakról hallgatunk előadást. Ezt követően lovagoltunk, én egy Móric nevű fekete lovon mentem. Majd lovaskocsiztunk, az elején elég lassan menünk, de az egyik részen nagyon begyorsítottunk, és a

végén megsimogattuk a pacikat. Délelőtt folyamán még végignéztük az állatokat, és az egyik fekete ló benyálazta a hajamat. Délután pedig megint kertészkedünk... A tábor hétfőtől csütörtökig tartott, nekem nagyon tetszett, szívesen visszamennék. Sokat kirándultunk az erdőben és a tavak környékén. Némelyik tavat már benötte a nád, egyesek meg összenöttek. A túrákon kívül előadásokat is hallgattunk, egyszer a vadászatról, egyszer a lovakról... Ezeken kívül még két délutánt töltöttünk a biokertészetben, ahol gyomláltunk, komposztáltunk, krumplit szedtünk és mértünk. Egyik este pedig agyagoztunk, olyan dolgot kellett csinálnunk, ami kapcsolódik a az eddigiekhez. Másnap este pedig bátorságpróba volt, amin két csapatban mentünk. Emellett még sokat játszottunk és nézegettük a tanyán élő aranyos állatokat, főleg a lovakat.

Szijj Zita, 6.a

„A Babatvölgyi tábor nagyon jó volt. Sokat túráztunk, kertészkedtünk. Tartottak nekünk vadászatról és a lovakról egy-egy kisebb előadást, ami nagyon érdekes volt. A túráknál is volt több feladat, például: faágakból egy kis házat építeni (esőbeállót), szemetet és termést gyűjteni, megkeresni az eldugott tárgyakat. A kertészkedésnél volt krumpli szedés, lemértük, mennyi egy hektár, a céklánál gazoltunk, és komposztot szitáltunk. Lovagoltunk, és lovaskocsiztunk. A bátorságpróbánál kaptunk egy térképet és azon belül több feladatot, például: vödörbe kellett nyúlni, amiben sár volt, a lufit durranásig fújni és volt egy pohár víz, amiben minél több marad, annál több zsetont kapunk, csak az volt a baj, hogy szomjasak voltunk és megittuk. A tábor sok újdonságot tanított nekünk és remélem, hogy jövőre is megyünk.”

Pataki Lili, 6.a

„1. nap: A TANYA és AZ ERDŐ

Sikeresen elindultunk iskolánkból, a Feketéből Gödöllőre. Mivel a csomagok nem értek be a buszba, az egyik apuka segített elszállítani. érkezés után sikeresen beköltözött mindenki a saját szobájába, majd Zsuzsa néni végigvezetett minket a tanyán, bemutatva a tanyán élő állatokat. A különböző háziállatok bemutatása teljes volt. A szarvasmarha fogazatán át a tojás részeiig mindent elmondott. Ebéd után túrázni indultunk az erdőbe. Szerencsénkre délutánra nagyon szép idő lett. Az első feladat az volt, hogy belépőként az erdőbe nevezd meg magad, melyik élőlény lennél, mondd el, hogyan vigyázzanak rád! Majd esővédő hajlékot, kuckót kellett fél óra alatt építeniük a csapatoknak gallyakból, amibe legalább egy ember befér. Mindenkié ötletes lett, bár kissé szellős. A túra alatt rengeteg termést és szemetet sikerült begyűjteni, és sok szép gombát láthatott az, aki figyelt. Az egyik kedvencem egy hófehér gombafajta volt, mely zúzmarára hasonlított, a másik pedig kagylótészta hasonlító „tésztagomba” volt. Szerencsére az uzsonna hához jött, vagyis utánunk az erdőbe, mert már igen éhes volt mindenki. A gyerekhad még futni is képes volt érte a Papp Miska forrásnál. Uzsonna után pedig megújult erővel és energiával mászták meg a meredek hegyoldalt. A túra az egyik halastó és környéke bemutatásával zárult, és mindenki nagy örömeire visszatértünk szállásunkra vacsorázni. Azért első este még a nagy túra után is nehezen ment az elalvás, mármint a diákoknak.”

Wirth Tímea, tanár

2. nap: A VADÁSZAT

Attila bácsi, az erdész és vadőr mesélt a vadfajokról, a vadgazdálkodásról, gondozásról, a vadászati berendezésekről és módokról, majd megmutatta a vaddisznók kedvenc dagonyázó helyét, és az erdei vadbefogót.

A BOKERTÉSZET

A biokertészetben megismerkedtünk az őszi tevékenységekkel. Bevezetésként egy kis termésbemutató keretében a különböző növényeket (zöldségeket, fűszernövényeket, gyümölcsöket) el kellett rendezni 3 ládában, aszerint, hogy melyik a LEVÉL, a VIRÁG, és a TERMÉS. Aztán jöttek a kerti munkák: krumpli szedés, miután a traktorral kiforgatták a barázdákból, gazolás a céklaágásokban, humusz szitálása a komposztból, és egy csapat az 1 hektár kimérésével próbálkozott, 50 m-es mérőszalag, jelölő karók és egy óriási szögmérő

segítségével. A következő csapat leellenőrizte, hány métert tévedtünk, hiszen a villanyoszlopok és a jó szemmérték, no meg egy egérvadász macska voltak még segítők.

3. nap: A LOVARDA

Délelőtt a lótenyésztés történetével, a lovak típusaival, fajtáival, színeivel ismerkedtünk meg. Megtudtuk, hogy hasznosítják a lovakat, hogy viselkednek csordában, ménesben, vagy menekülve. Végül két csapatban osztódva lovagoltunk és lovaskocsikáztunk is a szabad ég alatt. Ebéd után ismét kertészkedtünk, az egyetem professzorát is elvarázsolta gyerekeink lelkesedése az egyszerű kerti munkák iránt, bár a gyomlálás iránt már csökkent a lelkesedés.

Somfalvai Krisztina, tanár

„ÉJSZAKAI TÚRA

Az utolsó babatvölgyi este fénypontja az éjszakai túra volt. A diákok már nagyon várták. Az egyik csapatot Klára néni kísérte, a másikat pedig jómagam. Este 8-kor, mikor már sötét volt, elemlámpával, pohár vízzel, térképpel és feladatlappal felszerelve, reményekkel telve el is indultunk. De már az első feladtnál megtorpantunk, ugyanis nem találtuk meg az első pontot. Fél óra keresgélés után sajnos visszahívtak és a másik csapat indult el. Kis kárörömmel tapasztaltuk, hogy ők sem találják az első állomást. Ezek után felhívtuk a szervező hölgyet, aki megmutatta. Megállapítottuk, hogy a kapott kézzel rajzolt térkép nem éppen méretarányos és pontos. Na de sebaj, az első állomás megtalálásától felajzva nekivágtunk a sötétségnek.” (telihold volt, elemlámpa-villogtatás nélkül primán lehetett volna látni) „A következő két állomás megtalálása gyerekjáték volt, de aztán (ismét) meggyűlt a bajunk az útkereséssel. Vezetőnk, a 6.a-s Laura irányításával elindultunk a susnyásba. Úgy 15 p. menetelés után kezdett gyanússá válni, hogy ez nem lehet a helyes út, mivel kissé szűk, és igencsak bozótos volt. Elrendeltem hát a visszafordulást, és lám a rám bízott 13 tanuló csak úgy spurizott kifelé. Aztán végre a jó úton jártunk, nem koptatva elemlámpánk, csak úgy a sötétben. Aztán eljött az a pillanat, amikor az egyik állomáson nem találtuk meg azt, amit kellett volna. Néztük itt, néztük ott, de persze beljebb menni az erdőbe senki sem mert, így dolgavégezetlenül továbbindultunk. Az újabb elágazásnál ismét megtorpantunk, melyik is lehet a helyes út. végül sikerült a rosszat kiválasztani, és úgy negyed óra bolyongás – az erdőben, éjszaka, sötétben – után ismét visszafordultunk. Hosszas megfontolás után végül valami tarló szélén meneteltünk, mikor jött a felmentő telefon. Persze tudtam én, hogy van nálam telefon, na de a büszkeség az büszkeség. Az más, ha engem hívnak. A telefonból megtudtuk, hogy jó irányba tartunk.(végre) A gond azokkal a buta állomásokkal volt, ahol egyszerűen nem találtuk azt, amit meg kellett volna találni. Ezen kicsit elszontyolodtunk, de nyert nálunk a „végre érjünk már vissza” érzés. Minden feladatot (azért nem mindet) feladva végre visszasétáltunk a szállásra. Éjjel 11 is elmúlt már. Nagy élmény volt, félelmetes élmény volt.”

Wirth Tímea, tanár